

We Lwowie, dnia 17. lutego 1910.

Aleg 769 |

Sprawozdanie

Komisyi gospodarstwa krajowego o wniosku posa Schätzla i tow. w sprawie zmiany wydanego pod datą 14. kwietnia 1908 l. IX. 990/24 rozporządzenia c. k. Namiestnictwa, w duchu ustawy krajowej z d. 15. czerwca 1904 Nr. 93. dz. ust. kr.

Wysoki Sejmie!

W §. 1. ustawy z dnia 15. czerwca 1904 Nr. 93 dz. ust. kraj. ustanowiono obowiązek zgłaszania wyrębu drzewa w tych obszarach leśnych, których grunt składa się przeważnie z wapienia, łupków, skał łatwo wietrzejących lub które leżą na głównych stokach, oraz że takie przestrzenie leśne oznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

W myśl tej ustawy mają być każdy zupełny wyręb i każde przerębywanie, wskutek którego na przeznaczony do cięcia przestrzeni, conajmniej 25 arów, pozostać ma mniej, aniżeli połowa potrzebnych do zupełnego zwartego drzewostanu drzew głównego rodzaju... zgłoszony najmniej na 45 dni przed zamierzonym cięciem, a władza polityczna albo odmówi zupełnie pozwolenia na wyręb, albo zezwoli z pewnymi ograniczeniami, chociażby nawet plan gospodarczy był dla danego rewiru swego czasu przez samą władzę zbadany i zatwierdzony.

Jakkolwiek ustawa powyższa jest tak uciążliwa, należy się z wymogami takowej pogodzić, gdyż posiada niewątpliwą wartość ogólnie ekonomiczną.

Ustawa powyższa została wprowadzona w życie rozporządzeniem c. k. Namiestwa z dnia 14. kwietnia 1908 l. IX 990/24 ogłoszonym w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z dnia 25. kwietnia 1908, które treść powołanej ustawy znacznie rozszerza, co jednak nie było wcale intencją tejże ustawy.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa poddaje bowiem kontroli i ograniczeniu ustawowemu nie tylko wyjątkowe grunta leśne, posiadające określone w usta-

wie własności, lecz obejmuje całe okręgi sądowe, a nawet polityczne w kraju które albo w całości, albo w znacznej części powyższych warunków nie posiadają.

Tym sposobem została tendencja ustawy zupełnie zapoznana, gdyż zamiast poddać szczególniejszej kontroli tylko te przestrzenie leśne, które tego ze względu na swoje niebezpieczne dla kultury własności wymagały, poddano- pełnemu ograniczeniu całą gospodarkę leśną, nawet na przestrzeniach nie posiadających ujemnych w ustawie przewidzianych własności, a nawet na przestrzeniach jak najracjonalniej zagospodarowanych.

Ponieważ rozporządzenie powyższe nie odpowiada duchowi ustawy z dnia 15. czerwca 1904 Nr. 93. dz. u. kr., a nadto niewłaściwie ogranicza gospodarkę leśną również na przestrzeniach leśnych, w ustawie powyżej nieprzewidzianych, przeto podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd :

1) aby wydane pod dniem 14. kwietnia 1908 l. IX. 990/24 ogłoszone w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z dnia 25. kwietnia 1908 rozporządzenie zmodyfikowało w duchu ustawy krajowej z dnia 15. czerwca 1904 l. 93 Dz. u. kr., ograniczając postanowienie w ustawie tej przewidziane wyłącznie tylko do przestrzeni posiadających własności tamże określone ;

2) aby zarządził ponowne zbadanie gruntów leśnych już podciągniętych pod przepisy ustawy z 15. czerwca 1904 oraz zarządził uwolnienie z pod tych przepisów, gruntów leśnych nie posiadających warunków ustawą powyższą określanych.

Przewodniczący :
Brykczyński.

Sprawozdawca :
Czartoryski.